

श्रीभाष्यनकथायं वा पिप्पलीसैन्धवचित्रकयुक्तम् ।
पूतिकरञ्जकारं वाञ्छन्तुं विद्वज्जल-पिप्पली-
प्रगाढम् ॥ * ॥

पिप्पलीपिप्पलीमूलचित्रकद्रुवेरयवक्षारसैन्ध-
वानां पालिकाभागा हृतप्रस्थं तत्तल्यं क्षीरं
तदैक्यं विपाचयेदेतत् षट्पलकं नाम सर्पिः
क्षीहाग्निप्रयुक्तोदरोदावत्तं श्वयथु-पाण्डुरोग-
कास-श्वस-प्रतिश्यायोर्द्धवातविषमज्वरानपहन्ति
मन्दाग्निर्वा हिष्ठरवादिनां चूर्णपुण्ड्रीत यक्षदा-
ल्येऽप्येव एव क्रियाविभागः विशेषतस्तु दक्षिण-
काहौ शिराव्यधः ॥

“मणिकन्धं सङ्गन्नाय वामाङ्गुलसमीरिताम् ।
दक्षेक्षिरां शूरेयाश्च क्षीरो वैद्यः प्रशान्तये” ॥ * ॥
बद्धगुदे परिखाविधिं च क्षिग्धस्त्रिगुणस्यभक्त-
स्याधौ नभेर्वाततस्तुतुरङ्गुलमपहाय रोमराज्या
उदरं पाटयित्वा चतुरङ्गुलप्रमाणान्यन्वाग्रि नि-
ष्कृष्य निरीक्ष्य बद्धगुदस्यान्वग्रिरोधकरमश्लानं
वाणं वा पोद्म मलजातं वा ततो मधुसर्पिर्न्या-
मभ्यन्यान्वाग्रि यथास्थानं स्थापयित्वा वाह्यग्रह-
सुदरस्य सीधेत् । परिखाविष्येवमेव श्लेष्-
सुद्रुतान्त्वान्वावान् संशोध्य तच्छिद्रमभ्यं समाधाय
काणपिपीलिकाभिर्दृश्येत् दृष्टे च तासां काया-
नपहरेत् न शिरांसि ततः पूर्ववत् सीधेत्
सन्धानं यथोक्तं कारयेत् यष्टीमधुक्मिन्त्रया
च कृष्णमृदावलिप्य बन्धेनोपचरेत्ततोनिवातमा-
गारं प्रवेश्याचारिकसुपदिशेद्वास्तयेच्चैनं तैलद्रोण्यां
सर्पिर्द्रोण्यां वा पयोऽतिमिति ॥ * ॥ उदकोदरि-
यास्तु वातहरतैलाभ्यक्तोष्णोदकस्त्रिगुणस्य स्थित-
स्यातिः सुपरिहृतीत्याकक्षात् परिवेष्टितस्याधो-
नाभेर्वाततस्तुतुरङ्गुलमपहाय रोमराज्या व्रीहिः
मुखेनाङ्गुलोदरप्रमाणमवगाढं विध्यत् । तत्र तधा-
दीनामन्यतमस्य नाडीद्विद्वारां पक्ष्मगाडीं वा संयो-
ज्यादोषोदकमवसिञ्चेत्ततो नाडोमपहृत्य तैल-
जलबन्धेनाभ्यन्त्र ग्रन्थबन्धेनोपचरेत्तैकस्त्रिगुणं दिवसे
सर्वं दोषोदकमपहरेत् सहसा ह्यपहृते ढष्णा-
ज्वराङ्गुलमर्दातीसारश्चासपाददाहो उत्पद्येरन् आ-
पूर्यते वा भृशतरमुदरमलज्जातप्राणस्य तस्मा-
त्तृतीयचतुर्थपञ्चमषष्ठासप्तदशमद्वादशषोडशरा-
त्रायामन्यतममन्तरीक्ष्य दोषोदकमल्पमव-
सिञ्चेत् । निःश्रुते निःश्रुते च दोषे गाढतरमावि-
ककाशेयचर्मणामन्यतमेन परिवेष्टयेद्दुदुरं तथा
नाधायति वायुः षष्ठासांश्च पयसा भोजये-
ज्जाङ्गुलरसेन वा तत्र चीन् मासान् अर्द्धोदकेन
पयसा फलाक्षेन जाङ्गुलरसेन वावशिष्टं मासचय-
मन्नं लघुद्वितं वा सेवेतैवं संवत्सरेणागदो भवति ॥

भवति चात्र,—

आस्थापने भव विरेचने च
पाने तथाहारविधिक्रियासु ।
सर्वोदरिभ्यः कुशलेः प्रयोज्यं
क्षीरं शृतं जाङ्गुलैः रसे वा ॥

इति सुश्रुते चिकित्सितस्थाने उदराधिकारः ॥

बोधधान्याह ॥

“शुद्धसूतं द्विधा गन्धं मृताकार्याः शिलाजतु ।
रससाधने दातव्यं रसस्य द्विगुणं विषम् ॥
त्रिकटुचित्रकाकोनोनिर्गुण्डीमूवलीरजः ।
अजमोदाविधांशेन प्रत्येकं प्रकल्पयेत् ॥
निम्बपञ्चाङ्गुलकाथैर्मावगायत्रैकविंशतिम् ।
भृङ्गराजरसैः सम दत्त्वा क्षौद्रेण लेहयेत् ॥
वदरास्थिप्रमाणेन वटिकां तां दिवा निशि ।
स्नेहोत्तरं निहन्त्याशु नाम्ना वैश्वानरीवटी ॥
देवदारवक्रिमूलकल्पां क्षीरेण पाचयेत् ।
भोजनं मेघदुरधेन कौलोत्थेन रसेन च” ॥
इति वैश्वानरी वटी ॥ *

“पिप्पली मरिचं ताम्र-काष्ठीनीचूर्णसंयुतम् ।
क्षुहीक्षीरे दिनं मर्शं मुखं जैपालवीजकम् ॥
निष्कं खादेत् विरेकाय सद्यो हन्ति जलोदरम् ।
देवनागाक्ष सर्वेषां दध्यन्तं स्तम्भने हितम् ।
दिनान्ते च प्रदातव्यमन्यदा शुद्ध्ययुषकम्” ॥
इति जलोदरीरसः ॥ *

“पारदं शुक्तितुल्यं जैपालं पिप्पलीसमम् ।
आरग्वधफलान्मज्जां वक्षीदुग्धेन मर्दयेत् ।
माघमात्रं वटीं खादेत् स्त्रीणां हन्ति जलोदरम् ॥
चिक्षाफलरसञ्चातु पथ्यं दध्योदगं हितम् ।
दकोदरहरश्चैव कठिने रेचनेन च” ॥
इति उदरारिरसः ॥ *

“द्विकर्षं लौहचूर्णस्य चाभ्यक्षपि पणार्द्धकम् ।
कर्षं शुद्धं मृतं ताम्रं लिम्बाकाष्ठप्रिलचां पलम् ॥
भृङ्गाजिनपलं भस्म सर्वमेकत्र कारयेत् ।
नवगुप्ताप्रमाणेन वटिकां कारयेद्विषम् ॥
यक्षुत्क्षीरोदरहरं कामलाक्ष हजीमकम् ।
कासं श्वासं ज्वरं हन्याद्भलवर्णाभ्रकारकम् ॥
यक्षदरि त्विदं लौहं वतगुल्माविनाशनम्” ॥
इति यक्षदरिजोहम् ॥ *

इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे ॥

पथ्यानि यथा,—

“विरेचनं लङ्घनमभ्यसम्भवाः
कुलत्थमुद्रागणशालयो यवाः ।
भृङ्गाजिजाङ्गुलसंज्ञयान्विताः
पेयाः सुरामादिकसीधुमाधवाः ॥
तक्ररसोनोत्तुतेलमाद्रकम्
शालिष्य शकं कुलकं कठिलकम् ।
पुनर्नवा शिग्रुफलं हरीतकी
ताम्बूलमेलायवशूकमायसम् ॥
अजा-गवोद्री-महिषी-पयोजलं
लघुनि तिक्तानि च दीपनान्यपि ।
वस्त्रेण संवेष्टनमधिकर्मता
विषप्रयोगोऽनुयुतो यथायथम्” ॥ *

अपथ्यानि यथा ॥

“सखेह्नं धूमपानं जलपानं शिराव्यधः ।
कृद्द्विर्धानं दिवानिद्रा व्यायामः पिष्टवैकृतम् ॥
बौदकानूपमांसानि पत्रशकांस्तिलानपि ।
उष्णानि च विदार्हीनि लवणान्यशनानि च ॥
शिम्लीधान्यं विषज्जातं दुष्टनीरं गुरुणि च ।
महेन्द्रगिरिजातानां सरितां सलिलानि च ॥

विष्टभीनि विशेषास्तु खेदं क्षिद्रसमुद्भवे ।
वर्जयेदुदरव्याधौ वैद्यो रक्तमित्रं यथा” ॥
इति वैद्यकपथ्यापथ्यविधिः ॥ * ॥

उदरामयः, पुं, (उदरस्य आमयः ।) रोगविशेषः ।
तत्पर्यायः । अन्नगन्धिः २ अतिसारः ३ । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ (अस्योपशमनलक्षणं चिकित्सास्थाने
नवमाध्याये वामटेनोक्तम् । यथा,
“यस्योच्चारदिना मूत्रं पवने वा प्रवर्तते ।
दीप्ताग्नेर्धुकोष्ठस्य शान्तस्तस्योदरामयः” ॥)
उदरावर्त्तः, पुं, (उदरे आवर्त्त इव ।) नाभिः । इति
राजनिर्घण्टः ॥

उदरिणी, स्त्री, (उदरं तच्चातमर्भोऽस्या अस्तीति ।
उदर + इनि + ङीप् ।) गर्भवती । इति हेमचन्द्रः ।
(उदरमस्या अस्तीति वाक्ये । बृहदुदरयुक्ता ।
“लम्बस्तनीमुदरिणीं विदीर्णात्कुक्षपादकाम् ।
घात्रा वैरूप्यनिर्मायवैदर्भो दर्शितामिव” ॥
इति कथासरित्सागरे विंशतरङ्गे ।)

उदरिणः, त्रि, (अतिशयितमुदरमस्य । उदर +
तुन्दादिभ्यः इलच्चेति इलच् ।) बृहदुदरयुक्ता ।
मुंडिया इति भाषा । तत्पर्यायः पिचिण्डिलः २
बृहत्कुक्षिः ३ तुन्दिः ४ तुन्दिः ५ तुन्दिः ६
उदरी ७ । इति हेमचन्द्रः ॥

उदरी, [न] चि, (अतिशयितमुदरमस्य । उदर +
इनि ।) उदरिणः । इति हेमचन्द्रः ॥ (उदररोग-
ग्रस्तः । यथा सुश्रुते चिकित्सितस्थाने १४ अध्याये ।
“उदरी तु गुल्मविष्यन्दिरुद्धविदाहिक्षिग्धपि-
शितपरिषेकावगाहान् परिहरेत् । शालिषि-
कयवगोधूमनीवाराश्रित्यमन्नीयात्” ॥)

उदकः, पुं, (उत् + ऋच् + घञ् ।) उत्तरकाणोद्भव-
फलम् । इत्यमरः ॥ भविष्यत्कालः । इति धरणी ।
“परित्यजेदर्थकामौ यौ स्थातां धर्मवर्जितौ ।
धर्मस्याप्यसुखोदकं शोकविक्रुष्टमेव च” ॥

इति मनुः ४ । १७६ ॥

“उदकं त्व कल्याणि ! तुष्टो देवगन्धर्वः” ॥

इति महाभारते पाण्डवात्मसौ । १ । १२३ । २६ ॥
मदनकण्टकम् । इति मेदिनी । मयना गाह्ये
कांटा इति भाषा ॥

उदधिः, [स] चि, (उद्धतं अर्धः प्रभा यस्मात् ।)
उत्तमः । इति मेदिनी । (यथा रघौ १५ । ७६ ।
“ऋचेवोदधिं सूर्यं रामं मुनिरुपस्थितः” ॥

“प्रदक्षिणप्रक्रमणात् कृष्णानो-
दधिं वस्तन्मिथुनं चक्राशे” ।

इति रघुवंशे ७ । २४ । तथा, कुमार ३ । ७१ ।

“स्फुरद्भुदधिः सहसा ढतीया-
दह्यः कृष्णालुः किल सम्भपात्” ॥

उदधिः, [स], पुं, (उद्धतं गतं अर्धिर्यस्य ।) अग्निः ।
इति मेदिनी ॥

“प्रक्षिप्योदधिं कक्षे शेरते तेऽभिमावतम्” ॥

इति माघे २ । ४२ ॥ हरिः ।) शिवः । कन्दर्पः ।

इति शब्दरत्नावली ॥

उदई, पुं, (उदईति पीडयतीति । उत् + ईर् + णच् ।)
रोगविशेषः । तस्य लक्षणम् । यथा, शिदा ३ ॥